

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 1410-ҳадис

* «مَثِيلٌ مَا بَعَثْنَيَ اللَّهُ بِهِ مِنْ الْهُدَىٰ وَالْعِلْمُ كَمَثِيلٍ عَيْثِ أَصَابَ أَرْضًا، فَكَانَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ طَيِّبَةٌ قَبِيلَتِ الْمَاءِ فَأَثْبَتَتِ الْكَلَأَ، وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ، وَكَانَ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ، فَنَفَعَ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ، فَشَرَبُوا مِنْهَا وَسَقُوا وَرَرُعوا، وَأَصَابَ طَائِفَةٌ مِنْهَا أُخْرَىٰ إِنَّمَا هِيَ قِيعَانٌ، لَا تُمْسِكُ مَاءً، وَلَا تُثْبِتُ كَلَأً، فَذَلِكَ مِثْلٌ مَنْ فَقِهَ فِي دِينِ اللَّهِ، وَتَفَعَّلَ مَا بَعَثْنَيَ اللَّهُ بِهِ فَعَلَمَ وَعَلَمَ، وَمَثِيلٌ مَنْ مَمْ يَرْفَعُ بِذَلِكَ رَأْسًا، وَمَمْ يَقْبَلُ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ».»

(رواہ الشیخان عن أبي موسى الأشعري).

«Аллоҳ мен орқали юборган ҳидоят ва илм худди ерга ёққан мўл ёмғирга ўхшайди: унинг яхши жойлари бўлиб, сувни ўзига сингдирди ва кўплаб ўт-ўланларни ўстирди. Унинг қаттиқ, қурғоқ жойлари ҳам бўлиб, ўзида сув тўплади. Натижада Аллоҳ бу билан одамларга манфаат берди: ичишди, суғоришди ва дехқончилик қилишди. (Мўл ёмғир ернинг) бошқа жойига ҳам ёғди. У на сув тўпламайдиган, на экин ўстирмайдиган текислик эди. Мана шу Аллоҳнинг динида факих бўлган, Аллоҳ мен ила юборган нарса манфаат берган, ўзи ўрганган, (ўзгаларга ҳам) ўргатган киши билан бу нарсага эътибор бермаган, Аллоҳнинг мен ила юборилган ҳидоятини қабул қилмаган кишининг мисолидир», дедилар».

Икки шайхнинг Абу Мусо Ашъарийдан қилган ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

